

Egy hősi páros legyőzi a banditákat

A Wenxian-i Beipingao falu környéke bambusz erdeinek gyönyörűségéről nevezetes. Akkoriban, mikor történetünk zajlott, a falu néhány ezres népessége viszonylagos jólétet élvezett, és elégedetten éldegélt.

Történt egyszer, közvetlenül a Holdújév előtt, hogy minden család összegyűlt előkészíteni az ünnepségeket. Ezalatt, észrevétlenül egy csapat bandita lopódzott be a falu területére. Két fivér vezette őket, akik különösen visszataszító megjelenésűek voltak. Név szerint Li Jiang a „Repülő Százlábú” és Li Her a „Méreg Skorpió”. Amint bejutottak, megparancsolták az embereiknek, hogy vegyék körbe a falut, zárják el a külvilágtól, és biztosítsák a stratégiai fontosságú helyeket, hogy senki se távozhasson, vagy jöhessen be. Ez után a két fivér felszólította a falusiakat, hogy adják át minden értéktárgyukat, és gyűjtsék egybe az összes (szóba jöhető) hajadont, hogy feleséget választhassanak a haramiák számára. Azt is a falusiak tudtára adták, hogy ha bárki ellenszegül e követeléseknek, akkor büntetésül az egész családját kivégzik.

Az éjszaka leple alatt egy Wang nevű ember vezetésével összegyűltek a falu öregjei és a férfiak, hogy megoldást találjanak szorult helyzetükre. Azonban hiába a sok tanakodás, arra jutottak, hogy nincs mit tenni. Már épp mindannyian kezdtek kétségbe esni, mikor megoldást kínálva előlépett egy fiatal nő, aki csak azért volt jelen, hogy teát szolgáljon fel a férfinépnek. Ő nemrég házasodott a faluba a szomszédos Chenjiagou-ból. Ebben az időben nem sokat adtak a nők véleményére, de most kínos helyzetük miatt megengedték, sőt bátorították, hogy beszéljen.

A Chen (vezeték)nevű nő elmondta az egybegyűlteknek, hogy a családja hosszú történelemmel rendelkezik a harcművészetek terén egészen az 1. generációs Chen Bu-ig visszamenőleg. A jelenlegi vezető, a 9. generációs Chen Wangting alkotott egy új stílust, a TaiJi Quan-t. Ennek hatására a faluban fellendült a harcművészetek iránti lelkesedés. Chenjiagou-ban a legtöbb fiatalember gyakorolja a harcművészetet, és a nőket is tanítják.

Ezzel, a fiatal nő azt sugallta, hogy segítséget lehetne kérni a szülőfalujától. De mivel úgy tűnt, senki sem volt elég bátor vagy elég erős ahhoz, hogy keresztülverekedje magát a falut körbevevő banditákon, a fiatal nő önként jelentkezett. Magához vette a kardját (jian), és útnak indult. Miután megölte a falut keletről őrző két haramiát, már háborítatlanul és gyorsan haladt a téli éjszakában, míg el nem érkezett édesapja, Chen Soule házához.

A 10. generációs Chen Soule, Chen Wangting unokaöccse volt. Tőle tanulta a családi rendszert, amiben igen magas jártasságra tett szert. A Beipingao faluban élő lányán kívül, még volt két ikerfia. Név szerint Chen Shenru, becenevén „Nagy Égi Isten” és Chen Xunru, becenevén „Kis Égi Isten”. A történetünk idejében nagyjából 16 évesek lehettek, de már mindketten gyakorlott harcművésznek számítottak. Az édesapjuk tanította őket, és maga Chen Wangting felügyelte az előremenetelüket.

Az ikrek, hallva Beipingao szorult helyzetéről, önként ajánlkoztak, hogy visszatérnek nővérükkel, és megszabadítják a falut a banditáktól. Miután kikérték Chen Wangting véleményét, és megkapták a jóváhagyását, a három testvér felkerekedett. Még azon az éjjelen meglepték a haramiákat, akik nem számítottak semmilyen ellenállásra. A zsványcsapat hatalmas számbeli fölényben volt, de az ikrek mégis elbántak velük egyetlen végzetes harcban. A két haramiavezérrel is megküzdöttek, és végül megölték őket.

Hogy megünnepelje a testvérek hősiességét, a fiatal nő férje drámát írt az események alapján. „A hősi páros legyőzi a banditákat” címet adta neki. Még sok-sok évvel a történetek után is előadták ezt a darabot a Falu Fesztiválon.

A történetben megismerhettük a körülményeit annak az eseménynek, amikor is a Chen Wangting által létrehozott Taiji Quan-t először használták a harcban. Ez az esemény fontos volt abból a szempontból, hogy hozzájárult a TaiJi Quan elterjedéséhez. És azok akik addig gúnyolták ezt a művészetet, vagy kételkedtek a harci jelentőségében, kezdték megváltoztatni a véleményüket.

A Chenjiagou-i TaiJi Quan-t nem tanítják többé nőknek

A Chen család 11. generációs mesterére Chen Xunru-ra úgy emlékeznek, mint arra a személyre, aki elrendelte, hogy a családi harcművészetet kizárólag férfi leszármazottak tanulhatják.

A Chen család női vonalának tagjai –egészen addig– számos alkalommal kitűntek a harcban. Amikor Chen Xunru és az ikertestvére Chen Shenru megmentették Beipingao falu lakóit, a nővérük kiváló segítségnek bizonyult a heves küzdelemben. Nagy bátorsággal és igen ügyesen harcolt a félelmetes banditák ellen. Édesapjuknak, Chen Soule-nak volt egy lánytestvére, aki szintén magas szintű jártaságra tett szert a harcművészetekben. Egy alkalommal megmentette a fivére életét, amikor az egy harc közben halálos veszélybe került.

Mikor Chen Xunru és Chen Shenru 18 évesek lettek, mindketten találtak maguknak jó házból való feleséget. Idővel Chen Shenru-nak egy kislánya, Chen Xunru-nak pedig két kisfia született. Chen Shenru, mikor a lánya, Chen Ziaoniu még csak egy éves volt, egy gyakorlás után nagyon betegnek érezte magát. Rá hat hónapra meghalt. Chen Xunru magához vette fivére lányát, és a fiaival együtt tanította őt is. Ziaoniu kitűnt a családi harci rendszerben. Ügyességben nem akadt párja a családban még a fiúk között sem.

Telt-múlt az idő, s Chen Ziaoniu házasulandó korba ért. Ekkor következett be az az esemény, amely aztán hosszú évekig kihatással volt a Chenjiagou-beli nők életére. Egy fiatalember házassági ajánlatát visszautasítva, a Chen család akaratlanul megsértette a fiatalember gazdag családját is, és ezzel az események tragikus láncolatát indította el. A fiatalembert azért utasították el, mert végül egy másik kérést, egy Zhao nevű derék fiatalembert választottak férjül Chen Ziaoniu számára. A gazdag család fia, Zhang Wai, akinek volt némi harci jártassága, elkezdte fenyegetni és zaklatni a Zhao családot. Kárt tett a tulajdonaikban és a terményeikben, sőt még a család egyes tagjainak is sérüléseket okozott. Már sok hónapja szenvedték ezt a bánásmódot, amikor Ziaoniu apósát, az idős Zhao-t is támadás érte. Ekkor az ifjú feleség türelme végképp elfogyott. Megszegvén Chen Xunru-nak tett ígéretét, hogy sosem mutatja meg a harci képességeit az új családjának, szembeszállt az erőszakos verekedővel. Könnyedén legyőzte őt is és a testőrét is.

Ziaoniu férje, habár becsületes ember volt, emellett félnék és gyáva is. Ahelyett, hogy hálát mondott volna a feleségének, a szemére vetette, hogy ő a forrása a család problémáinak. Miután az öreg Zhao belehalt a sérülés okozta fájdalmakba, az ifjabb Zhaonak gyáváságában az volt az első dolga, hogy elrendezze Zhang Wai-jal az ügyüket. Felbontotta a házasságát a feleségével, és visszaküldte őt a családjához. Ebben az időben erre úgy tekintettek, mint a legnagyobb szégyenre és gyalázatra, ami egy nővel megtörténhet. Ziaoniu eltörte a családjától kapott kardját, és megfogadta, hogy sosem gyakorolja többé a harcművészetet. Bánatában végül felakasztotta magát. A törött kardjával együtt helyezték el a halotti máglyáján.

Chen Xunru pedig fogadalmat tett, hogy ettől a naptól kezdve, Chenjiagou-ban nem fognak TaiJi Quan-t tanítani a család nőtagjainak.

„A még élő 90 év körüli Chen Liqing az első nő, aki a chen családfában hivatalosan is helyet kapott, mint a 19. generáció tagja. Unokahúga Chen Peijiu a második.

Itt kizárólag a Chen családról van szó, nem pedig a taijiquanról, mert azt pl Chen Fake is tanította nőknek is Pekingben.” – Tömösi Őrs

Chen Jingbo mindhalálig tartó harca Fekete Tigrissel

A Chen Changjin-ként is ismeretes Chen Jingbo a család 12. generációjához tartozott. A híres ikerestvérek, Xunru és Shenru fivérével, Chen Zhengru-tól tanulta a Taijiquan-t. Kiválóan bánt minden családi fegyverrel, és a harcművészeti jártassága a legmagasabb szinten volt. Még ma is gyakran emlegetik egy híres esetét, amely Shandong tartomány rendőreként történt meg vele.

Egy hírhedt tolvaj ellopott egy lovat a hivatal istállójából, és olyan üzenetet hagyott hátra, amelyben párbajra hív bárkit, aki utána merészkedik. Senki sem volt elég bátor, hogy üldözőbe vegye a tolvajt, mivel az félelmetes harcos hírében járt. Chen Jingbo azonban, hallván az esetről, nem rettent vissza. Végül ráakadván a tolvajra, megtette a saját kihívását. Azt ajánlotta fel, hogy háromszor megtámadhatja őt a tolvaj, miközben neki (Chen-nek) a háta mögé lesz rejtve mindkét karja. Amint abban is megállapodtak, hogy ha vereséget szenved, akkor visszatér Chen Jingbo-val, a tolvaj kirántotta a szablyáját, és egyenesen Chen torka felé dőött vele. Nyugalmát megőrizve, de bámulatossá sebezéssel Chen enyhén behúzta a nyakát, és elkapta a fogaival a szablya hegyét. A tolvaj bármekkora erővel is próbálta, képtelen volt visszahúzni a fegyverét. Egy nyakfordítással hősünk egy oldalra terelte az erőt, a földhöz vágván ezzel a tolvajt. Kínában nagyon sok könyvben megtalálható ez a híres történet.

Később Chen Jingbo fegyveres kísérő lett, és sok éven keresztül utazgatott a tartományokban. Olyan hírneve volt, hogy a banditák nem merték megtámadni azt a szállítmányt, amelyet ő védett. A Chenjiagou-ba való visszavonulása előtti utolsó alkalmazása során összehozta a sors egy emberrel, akit Wang Dingguo-nak, vagy más néven Fekete Tigrisnek hívtak. Ez a Fekete Tigris, habár jártass volt néhány harcművészetben, nem volt egy jó természetű ember. Gyakran pénzt követelt falusiaktól, és bárkit megvert, aki dacolni merészt vele. A történetünk napján épp az ügyességét fitogtatta egy templom udvarában azon célból, hogy megfélemlítse az embereket. Erőtelenesen mutatott be mind pusztakezes, mind fegyveres formákat. Amikor Chen Jingbo megérkezett, épp egy szablya formagyakorlatnak kezdett neki. Hangos kérdéssel jelentette ki, hogy ha bárki rá tud önteni egy csésze vizet miközben a formát végzi, akkor egy szó nélkül, csendben elhagyja a térséget. Fekete Tigris kihívása mindenkire szól a tömegben, aki elmeri fogadni. Ezen a ponton lépett elő Chen Jingbo. Látván, hogy csupán egy idősebb emberrel van dolga, Fekete Tigris hozatott egy csésze vizet.

Ezután a bemutatás elkezdődött. A szablya körbe-körbe forgott, ám Chen észrevett egy rést. Anélkül, hogy bárki is láthatta volna, mi történt, Fekete Tigris egyszer csak ott állt csészével a fején, s a víz csurgott le az arcán. Chen kezében meg ott volt a sapka, amit Fekete Tigris viselt még néhány pillanattal azelőtt. A teljes megaláztatás szégyenével telve, Fekete Tigris megérdeklődte Chen nevét, szülőfaluját, majd haragosan vágta oda, hogy egy napon még felkeresi őt.

Chen Jingbo visszavonult, mint fegyveres kísérő, és hazatért Chenjiagou-ba. Gazdálkodott, és elkezdte tanítani a falu ifjabb generációját. Emellett folytatta a harcművészeti tapasztalatok kicserélését a kortársaival, különösen Chen Jixia-val. Ebben az időszakban ők ketten híresek voltak a kiválóságukról. Chen Jingbo specialitása a kao (testütés), Chen Jixia specialitása pedig a zhou (könyökütés) technika volt.

Egy nyári napon, kivételesen jó hangulatukban, úgy határoztak, hogy bemutatnak egy kardharcot. Ez nagy izgalmat keltett a faluban, mivel a fiatalabb generáció még sosem volt szemtanúja ilyen eseménynek. Ám körülbelül 30 technika után, Chen Jingbo, aki már hetven év felett járt ekkor, nagyon elfáradt, és úgy döntött, hogy abbahagyja. Még azon az estén lebetegedett, és összeesett az otthonában. A gyógyulás nagyon lassú volt; Chen Jingbo-nak sokat kellett pihennie. Végül, már az ősz közeledtekor, elég jól érezte magát ahhoz, hogy a szamarán elmenjen a Wenxian-i vásárra.

Chen Jingbo távollétében egy szerzetes érkezett Chenjiagou-ba, és a holléte felől érdeklődött. Hallva, hogy Chen Wenxian-ban van, ő is arra vette az útját. Chen, hazafelé tartván a szamarán, úgy döntött, hogy megpihen egy templom romjainál. Ezen a helyen találkozott a szerzetessel, aki nem volt más, mint Fekete Tigris. Chen el akarta kerülni a harcot, mert még mindig csak felépülőben volt a betegségből. Fekete Tigris azonban örült, hogy rátalált a legyengült Chen-re. Az előző találkozásuk óta tovább fejlesztette a harci jártasságát. Visszatért a mesteréhez, aki történetesen a fivére volt Repülő Százlábúnak és Méreg Skorpiónak, a két testvérnek, akit megöltek a Chen ikrek Beipingao-nál. (Lásd: *Chen legenda 1*) A saját megaláztatásának még mindig élénk emlékétől és a mestere uszításától, Fekete Tigris kétszeresen fűtötte a bosszúvágy.

Chen Jingbo megértette, hogy a harc elkerülhetetlen, és hogy a Chen család becsülete itt a tét. Így hát harcolni kezdtek. Hosszasan küzdöttek. Végül Chen a híres kao technikáját alkalmazta. Fekete Tigris nekirepült a templom kőfalának, amitől szétrepedt a feje és azonnal meghalt. Maga Chen Jingbo pedig összeesett a kimerültségtől. Visszavitték Chenjiagou-ba, ahol pár nappal később meghalt.

Azóta sok történetben megemlékeznek a „Wang Dingguo-val való halálig tartó harc”-ról.

fordította: Konéta György

forrás: *D. Siaw-Voon Sim, D. Gaffney (2002) Chen Style Taijiquan. The source of Taiji Boxing. North Atlantic Books: Berkeley*